

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' εσχάτην παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν δημοφιλίας καί ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἕριστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΕΥΝΑΦΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἑβδομαστικῆ: Ἑβδομαστικῆ:</p> <p>Ἔτησια: . . . δρ. 8.— Ἔτησια φρ. χρ. 10.— Ἑξάμηνος: . . . 4,50 Ἑξάμηνος: . . . 5,50 Τετμηνος: . . . 2,50 Τετμηνος: . . . 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ἸΔΡΥΘΗ Τῶν 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ἘΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἑβδομαστικῆ λεπ. 20. Ἑβδομαστικῆ φρ. χρ. 0,20 Φύλλα κρηγορευμένων ἔτων, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὀδὸς Ἐυδαίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον.</p>
<p>Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος</p>	<p>Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἀπριλίου 1908</p>	<p>Ἔτος 80ον.—Ἀριθ. 21</p>

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΧΛΗΜΑ

(ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— "Ὅστε, ὑπέλαβεν ὁ ἰατρός, ἔφυγε χωρὶς νὰ σέ φιλήσῃ;

— Δὲν τὸν εἶδα διόλου, ἀπήντησεν ἡ "Ἰλκα. Καὶ ἀπὸ βραδύς ποῦ μ' ἐφίλησε κατὰ τὴν συνήθειάν του, ὁ νοῦς του ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἄλλου...

— "Ἴσως θὰ ἐσκέπτετο κάτι ποῦ τὸν ἀνησυχούσε, παρατήρησεν ὁ Πρόξενος. Τῷ συνέβη ἄρα γέ τίποτε δυσάρεστον κατ' αὐτάς;

— Δὲν ξεύρω... Ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχε γυρίσῃ στὸ σπίτι, ἀν θυμᾶσθε, ἀργότερα τοῦ συνήθους. Καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τὸν ἐκράτησε περισσότερο ἔνα μάθημα.

— Πραγματικῶς, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός, καὶ μοῦ ἐφάνη πλέον ἀφρημένους τοῦ συνήθους. Ἄλλ' ἐπιμένω εἰς τοῦτο, ἀγαπητή μου "Ἰλκα: Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μας, τί ἔκαμεν ὁ πατέρας σου;

— Μ' ἐκαληνύκτισε καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του, κ' ἐγὼ ἐπίσης ἐπῆγα νὰ κοιμηθῶ.

— Κατόπι δὲν εἶμπορεῖ νὰ ἐδέχθῃ καμμίαν ἐπίσκεψιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν νὰ προέκυψεν, αἰφνιδίως, ἡ ἀνάγκη τοῦ ταξιδίου;

— Ἀδύνατον, ἀπεκρίθη ἡ νεάνις. Στοχάζομαι ὅτι πρέπει νὰ ἐκοιμήθῃ ἀμέσως, διότι δὲν ἄκουσα κανένα κρότον ἐωσόντου ἐκοιμήθηκα κ' ἐγώ.

— Ἡ ὑπηρετρία ὁμῶς δὲν εἶμπορεῖ νὰ τοῦ ἔδωσα καμμίαν ἐπιστολήν, ποῦ νὰ ἐφθασεν ἀργότερα;

— "Ὅχι, γιὰ τὸν μου εἶμπορῶ νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ θύρα μας δὲν ἀνοίξε πλέον, ἀφοῦ ἐκλείσθη ὅταν ἐρύγατε σεῖς.

— Εἶπε βέβαιον λοιπὸν ὅτι, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, τὸ ταξεῖδι τοῦ ἦτο πλέον ἀποφασισμένον...

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία! προσέθεσεν ὁ κ. Δελλαπέρτ.

— Καλὰ, ὑπέλαβεν ὁ ἰατρός Χαμίν. Τὸ πρῶτ' ὁμῶς, ἀφοῦ ἐδιάβασε τὸ γράμμα ποῦ σοῦ ἄφισε, δὲν ἐζήτησες νὰ μάθης

ποῦ ἐπῆγε φεύγων ἀπὸ τὸ σπίτι;

— Πῶς ἠμπορούσα νὰ τὸ μάθω; ἀπεκρίθη ἡ "Ἰλκα: ἀλλὰ καὶ διὰ ποῖον λόγον; Ὁ πατέρας μου ἀνεχώρει διὰ κάποιαν αἰτίαν, τὴν ὁποίαν ἐκρινε κανὼν νὰ μὴν ἀνακαινώσῃ εἰς κανένα, οὔτε εἰς τὴν κόρην του... Ἄν ἀνησυχῶ τώρα, δὲν ἀνησυχῶ διότι ἀνεχώρησεν, ἀλλὰ διότι ἡ ἀπουσία του παρατείνεται.

— Ἄ, μὴ! δὲν ἔχεις δίκην! ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός, θέλων νὰ καθησυχάσῃ τὴν νεάνιδα ὃ πατέρας σου εὐρίσκεται ἀκόμη ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποῦ ἔταξε, καὶ ἀπόψε, ἢ τὸ πολὺ αὐριο τὸ πρῶτ', θὰ ἐπιστρέψῃ χωρὶς ἄλλο!

Κατὰ βάθος ἴσως ὁ ἰατρός ἀνησυχεῖ μᾶλλον διὰ τὴν μυστηριώδη αἰτίαν τοῦ ταξιδίου, παρὰ διὰ τὸ ταξιδιον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ.

Μετὰ ταῦτα, ὁ κ. Δελλαπέρτ καὶ αὐτός, ἀποχαιρετήσαντες τὴν "Ἰλκαν, τῇ ὑπεσχέθησαν νὰ ἐπανέλθουν τὸ βράδυ διὰ νὰ μάθουν τὰ νεώτερα περὶ τοῦ Δημητρίου Νικολέφ.

Ἡ νεάνις τοὺς παρηκολούθησεν ἀπερχομένους, καὶ ἔμεινεν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας (*) μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξηφανίσθησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὴν καμπὴν τοῦ δρόμου. Τότε δὲ μόνον, σκεπτικῆ, μὲ μαῦρα προαισθήματα, ἡ "Ἰλκα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Σχεδὸν τὴν ἰδίαν ὥραν, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, ἀπεκαλύπτετο γεγονός σχετικὸν μὲ τὸ ἐγκλήμα τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἴθετε τὸν ἀστυνόμον ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δράστου.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸ πρῶτ',

*Ὁ Δημήτριος Νικολέφ !... ἀνεκράξεν ὁ Ταγματάρχης. Αὐτός ! μὰ δὲν εἶνε δυνατόν !... (Σελ. 162, στ. γ')

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 157.

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

ΙΘ΄.

"Αμα κίμην κανείς τὰ χρέη του, ἔχει βέβαια τὸ δικαίωμα νὰ συλλογισθῆ καὶ τὸν ἑαυτὸν του.

Οἱ χοροὶ, τὰ σουπεῖ τῶν κουκλῶν, δὴ αὐτὰ ἔκαμαν τὶς μητερούλες νὰ παραπεινάσουν... Λέγουν οἱ, ὅταν τρώγῃ κανεὶς τοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις. Ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ ὄρεξις ἐρ- χεται ἀσφαλέστερα ὅταν δὲν τρώγῃ κανεὶς, καὶ πρὸ πάντων ὅταν βλέπῃ τοὺς ἄλλους νὰ τρώγουν...

"Ἔτσι τώρα καὶ τὰ κο- ριτσάκια ἦταν καταπει- νασμένα. Γρήγορα - γρή- γορα ἐσήκωσαν τὶς κου- κλές ἀπὸ τὶς καρεκλίτσες, καὶ ἐκάθισαν γύρω εἰς τὸ τραπέζι οἱ μητερούλες. Καὶ σὲ μίαν ἀκρὴ τοῦ τραπέζιου, ἐσώριασαν ὀ- πως - ὀπως τὶς κουκλές, ὀλί- γον ἀνάκατα καὶ τὴ μιά ἐπάνω στὴν ἄλλη.

Ἡ Καλλιόπη ἔφερε τσάι, μπομπόνια, κέικ, μπισκότα καὶ καραμέλες ῥοσικίτες. Οἱ μητερούλες ἐροῦντο εἰς ὅλ' αὐτὰ μὲ μεγάλη ὄρεξη, καὶ ἔ- τρωγαν καὶ ἔπιναν, βια- στικά καὶ γρήγορα, χωρὶς νὰ συλλογίζονται πλέον τὰ παιδιὰ των. Μιά στιγμή μάλιστα, ἀπὸ τὸ κακὸ ἔκατρακίλησαν κάτω, χωρὶς νὰ νηυστήσουν καθόλου οἱ μητερούλες.

Γιατί αὐτὲς εἶχαν τώρα τὸ νοῦ τους μόνο εἰς τὸ φαγῆ. Καὶ καθὼς λέγει ἡ Ὑγιεινὴ, ὅταν τρώγῃ κανεὶς, δὲν πρέπει νὰ ἔχη τὸ νοῦ του πούθενά ἄλλου. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι οἱ κουκλές δὲν ἔπαυαν καὶ τίποτε σπουδαῖο ποῦ ἔπλεον ἀπὸ τὸ τραπέζι εἰς τὸ χαλί. Οὐτε ἐκτύπησαν, οὐτε ἔκλωσαν.

(Ἐπὶ ταῖς συνέχεια)

Η ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ 5'. (Συνέχεια)

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, μελαγχολικῶς θυμῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν: — Ναι... ζήτω ἡ κυρία Παστακρέμα... Ὡ καὶ νὰ ξεύρατε! νὰ ξεύρατε!

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Τί τρέχει; ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Ἡ κυρία μου κατε- στράφη, ἐξαντακώθηκε!

ΟΛΟΙ, ἀνησύχως: — Πῶς; γιατί; ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Ἐξ αἰτίας μου... ἔξ αἰτίας σας... ἔξ αἰτίας μας... (Γρή- γορα - γρήγορα!) Σαῖς ἐτρώγατε χωρὶς νὰ πληρώνετε... ἐγὼ ἐτρώγα καὶ μ' ἐπλήρωνε... καὶ τώρα δὲν ἔχει νὰ πλη- ρώσῃ, καὶ σὲ λίγο δὲν θὰ ἔχη νὰ φάγῃ!.. (Τραβῆ τὰ μαλλιά του.) Ὁχού, συμ- φορὰ μας! Ὅλα τὰ μάγαζιά μας κό- βουν τὴν πίστωσι... μᾶς κόβουν τὸ βου- τυρο, τὸ γάλα, τὸ ἀλεύρι, τὴ ζάχαρη, τὸ μέλι, τὰ σιρόπια... Πάει, ἔχασαμε

τ' αὐτὰ, τὰ καλάθια καὶ τὰ πασχάλια! Δὲν θὰ ξαναστείλωμε πιά ἀπὸ φούρνο οὔτε μπομπότα!

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, κλαίουσα: — Δυστυ- χισμένη κυρία Παστακρέμα!... Καὶ δὴ συλλογίζουμαι πῶς ἔξ αἰτίας μας!...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ, ὁμοίως: — Ἡ λαίμαρ- γία μας τὴν ἐξαντάκωσε!

ΤΟΤΟΣ: — Ὅριστε τὰ κοριτσά! Ἄλλη θεραπεία δὲν ξέρουν, παρὰ νὰ μουσκεύουν μὲ δάκρυα τὰ μαν- τήλια τῶν.

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, ζω- ηρῶς: — Σαῖς, κύριε Τοτέ, μήπως ξέρετε καμμιάν ἄλλη थे- ραπεία;

ΤΟΤΟΣ: — Μπορεῖ νὰ σκεφθοῦμε...

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: — Ναι, ναι, ὡς σκεφθοῦμε!...

ὡς σκεφθοῦμε!... τί μπορεῖ νὰ γίνῃ; ΤΟΤΟΣ: — Ἐπιδοκιμάζετε κατ' ἐρ- χήν... αὐτὸ εἶνε πολὺ εὐχάριστον. Λοιπὸν ἰδοῦ.

ΟΛΟΙ, ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον: — Ἀς ἀκούσωμε... ὡς τὸν ἀφίσωμε νὰ μιλήσῃ... ΤΟΤΟΣ, κατ' ἑαυτὸν: — Ὅριστε! μὲ διακόπτουν γιὰ νὰ ποῦν ὅτι μὲ ἀφίωσαν νὰ μιλήσω! (Δυνατά!) Θέλετε νὰ συν- τάξωμε καὶ νὰ ὑπογράψωμε ὄλοι μας μίαν ἀναφορά;

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, ἀπορορητευμένος: — Χμ! πολὺ ἀμφίβολη ἡ θεράπευσάς, κύριε Τοτέ...

ΜΠΕΜΠΗΣ, ἀρελῶς: — Ναι, ἐγὼ θέ- λω... μὰ τί θὰ πῆ ἀναφορά;

ΤΟΤΟΣ: — Ἄναφορὰν ἐννοῶ ταυτί- σμον διακοίνωσιν... δηλαδὴ ἐπιστολήν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ πολλοὺς.

ΜΠΕΜΠΗΣ: — Μ' ἐρώτισας!...

ΤΟΤΟΣ: — Μὰ τί νὰ σοῦ κάμω ἀφοῦ δὲν ἐννοῆς τ' ἀπλούστερα πράγματα; Νά' θὰ στειλωμε ἕνα γράμμα κοινὸν πρὸς τοὺς προμηθευτὰς καὶ δανειστὰς τῆς κυρίας Παστακρέμα...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ: — Κοινόν; Ὁχι δὲ! πρέπει νὰ εἶνε ἕκτακτον!

ΤΟΤΟΣ: — Ἄλλη ἀνοησία! Κοινὸν ἐννοῶ καμωμένο ἀπ' ὅλους μας. Τί λέτε, παιδιὰ; Ὡς πλάται τοῦ Καταστήμα- τος, ἔχαμεν βέβαια κάποιον βάρος...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Εἰς τὴν συνειδησί- μας;

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Καὶ εἰς τὸ στομάχι μας!

ΤΟΤΟΣ: — Ὁχι καλέ! Θέλω νὰ πῶ ὅτι ἡ ὑπογραφή μας ἔχει κάποιαν ἀξία...

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, βῆχει ὡς νὰ διαμαρτύ- ρεταί: — Γκούχ!... οὐχ... οὐχ!...

ΤΟΤΟΣ, ἐρωτικῶς: — Πῶς εἶπατε, κύ- ριε Ζαχαραπλάστα;

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ: — Ὡ, κύριε Τοτέ, σὰς εὐχαριστῶ ποῦ μὲ εἶπατε Ζαχαροπλά- στα!... Μοῦ θυμῆσατε ἔτσι τὴν που- δίγκα, ποῦ τὴν ἀφίσα τόσον ὄρα καὶ θὰ μοῦ χάλασε. Ὡ θε μου! ἄλλη συμ- φορὰ! (ἀπελπισμένος, τρέχει καὶ ἔββη- χται δεξιά).

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, ἐπιληπτικῶς: — Τί ἔπαθε;

"Ὅλο τὸ μελάκι ἐχόθη! (Σελ. 165, στ. α΄.)

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝῆ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (ΠΡΕΣΒΙΚΟΝ ΝΥΦΙΣΤΟΡΙΜΑ, ΥΠΟ Ο. ΝΙΕΜΕΡΟΥΤΣ-ΔΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'. (Συνέχεια)

ΤΟΤΟΣ: — Δὲ βουρδεύει! ὡς συντά- ζουμε 'μεὶς τὴν ἀναφορά μας!...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ: — Ποῖος θὰ τὴν γράφῃ; ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Ἐγὼ!...

ΜΠΕΜΠΗΣ: — Ἐγὼ!...

ΤΟΤΟΣ: — Καθόλου! Ἐγὼ εἶμαι ὁ μεγάλῃτερος! [Γὰ παιδιὰ συναρθεῖν- ται, ὀρμητικῶς ποῖον νὰ πρωτοπάρῃ τὸ καλαμάρι καὶ τὴν πένναν. Πιπιεὶ τὸ καλαμάρι καὶ σπάξει].

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, ἐπιστοφίμως ἀπελπισμέ- νος, κατ' ἑαυτὸν: — Πάει, μοῦ χάλασε καὶ ἡ πουδίγκα!... Ὅσα γλυκίσματα δὲν πετυχαίνου, εἶνε γιὰ τὸν ὑπὲρθε- τν. Ναι, μ' αὐτὸ ποτέ!... Φθάνει πιά!

ΤΟΤΟΣ: — Ὅλο τὸ μελάκι ἐχόθη!

ΜΠΕΜΠΗΣ: — Καὶ τὸ καλαμάρι ἔ- σπασε!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: — Πῶς νὰ κάμωμε; Δὲν ἔχομε καιρὸ!

ΤΟΤΟΣ, σκεπτικῶς: — Ἐδιάβασα ἱ- στορίας φυλακισμένων, ποῦ ἔγραφαν μὲ τὸ αἷμά τους.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ: — Ὡ, φρίκη!...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Ἀνατριχιάζω!...

ΤΟΤΟΣ: — Πρὶν λιποθυμήσετε, ἀ- κοῦστε: Μποροῦμε ν' ἀντικαταστήσωμε τὸ αἷμα μὲ σιρόπι βύσσινου... (Παιρνεὶ μίαν φιάλην καὶ τὴν δοκιμάζει.) Ἐ- ζοχο αὐτὸ τὸ μελάκι!...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Οἱ δανεισταὶ θὰ νομίσουν πῶς εἶνε αἷμα ἀληθινόν... καὶ θὰ συγκινηθοῦν...

ΤΟΤΟΣ: — Νὰ ποῦ κάτι κόδει καὶ τὸ μυαλὸ τῶν κοριτσιῶν!... Ὄρατα! (Ἐν- θρονίζεται εἰς τὸ Ταμειῶν, βροντῶν τὴν πένναν εἰς τὸ σιρόπι καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ, ἀπαγγέλλων τὰ γραφόμενα.)

Α' Αἰσιότιμοι κύριοι, ἐπιτρέψατε εἰς ἡμᾶς μικρῶν Ζαχαροπολιτῶν...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ καὶ ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, ζωη- ρῶς: — Καὶ Ζαχαροπολιτῶν!...

ΜΠΕΜΠΗΣ, κατ' ἑαυτὸν: — Εἰς ὀ- μάδα;... Τί σουμάδα λέει;...

ΤΟΤΟΣ, γράφων: — «... καὶ Ζαχα- ροπολιτῶν, νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῆς Κυρίας Παστακρέμα. (Ὁ Λιχουδά- κης, μὲ τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τοῦ γρα- φείου, ἀκούει, κἀμμον κάθε τόσοσ νεύματα ἐυδοκίμαστικά. Ὁ Τοτός ἐξακολουθεῖ.)

Εἴμεθα ἐκ τῶν κυριωτέ- ρων πελατῶν...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ καὶ ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, ὡς ἄνω: — Καὶ πελατῶν!...

ΤΟΤΟΣ, γράφων: — ... καὶ πελατί- δων τοῦ Ζαχαροπλαστείου, καὶ ἔχαμεν εἰς αὐτὸ μικρὰν τινα πίστωσιν, ἐπομέ- νως καὶ λογαριασμοὺς ἀνεξοφλήτους.

Ἄνηκομεν ἡμῶς, κύριοι, εἰς ἐντίμους οἰ- κογενεῖας καὶ οἱ λογαριασμοὶ μας θὰ ἐξοφληθοῦν, βεβαιωθῆτε, μέχρι λεπτοῦ.» Καλὰ δὲν τὰ λέω;

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ: — Καλὰ! μὰ δὲς μας τὴν πέννα νὰ γράψωμε καὶ μεὶς μερικά. (Ἐπὶ ταῖς συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ἔσέ. Ὁ Βάσκας καὶ σὺ ἐργάζεσθε ὡς ἄνδρες. Καὶ ὁ θεός σου θὰ εὐχαριστήσῃ πολὺ ἅμα τὸ μάθη.

Ὁ Σάσας ἤθελε νὰ σχίσῃ καὶ ἐξέλα διὰ τὴν φωτιάν, ἀλλ' ὁ γέρον τὸν ἐμ- πόδισε.

— Φθάνει, τοῦ εἶπε, μὴν κουράζεσαι πολὺ. Βάσκα, ἀφίσε τα. Εἶνε ὄρα νὰ φάμε, ἡ σουπα ἔγινε. Τὸ Εὐαγγέλιον λέγει: Μόνον ὁποιος ἐργάζεται εἶνε ἄ- ζιος καὶ νὰ τρώγῃ. Σαῖς ἐργασθήκατε μὲ τὸ παραπάνω — ἐμπρὸς λοιπὸν!

Ἡ Μελανία ἔβυε ἐυλαράκια, τὰ ὁ- ποῖα θὰ ἐχρησίμευαν ὡς πηροῦνια διὰ τὸ κρέας. Καθένας εἶχε πάρῃ μαζὶ τοῦ τὸ κουτάλι του. Ὁρεκτικῶς εὐωδία ἐ- σκορπίζετο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὁ Βάσκας μετὰ δυσκολίας ἐκρατεῖτο...

Ἄλλὰ

ἔσπευθησαν ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, καὶ ἤρχισαν νὰ κτυποῦν εἰς τὸ ἴδιον μέρος.

Ἡ ἐντομὴ ἐγίνετο ὀλο- γὸν βαθυτέρα, ὁ πέλεκυς εἰσῆρχετο ὀλονὸν περισσό- τερον εἰς τὴν ρίζαν, τὴν κρυμμένην ὑπὸ τὴν γῆν.

Δύο τρίκ κτυπήματα ἀκό- μη, καὶ ὁ πέλεκυς ἔπεσεν εἰς χῶμα μαλακόν. Ὁ Βάσκας καὶ ὁ Σάσας ἔ- σπρωξαν καὶ πάλιν τὸν κορ- μόν, ὁ ὀποῖος αὐτὴν τὴν φο- ϶ν ὑπεχώρησε καὶ ἀνεστρά- πη.

Ὁ Βάσκας ἐκάθησεν ἐπά- νω μὲ ὕψος θριαμβευτικόν.

— Κύτταξε, Σάσα!

— Πού;

— Νά, ἐκεῖ πέρα!

Ὁ Σάσας ἐκύνταξε πρὸς τὸ ὑποδειχθέν μέρος.

— Βλέπεις καζάνια; Ὁ- λα 'μεῖς θὰ τὰ φάμε!

Αἱ ἠλικιωμένοι γυναῖκες, ὅσαι δὲν ἦσαν πλέον ἀρκετὰ δυναταὶ διὰ νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν, ἐμαγερεύσαν.

Αἱ φλόγες ἔλειξαν τὰ καπνισμένα πλευρὰ τῶν μεγάλων χυτῶν. Πελώρια καρβέ- λια ἦσαν τοποθετημένα ἐκεῖ δίπλα. Καὶ ὁ καπνὸς ἀνέβαινε εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς καπνὸς θυσίας εὐαρέστου εἰς τὸν Θεόν.

Γαργαλισθεὶς ἀπὸ τὸ θέαμα τῆς εὐω- χίας, ποῦ τὸν ἐπείρμενε, ὁ Βάσκας ἔ- δραξε πάλιν τὸν πέλεκυ. Καὶ ὁ Σάσας τὸν ἐμμήθη.

Μετὰ τὸν πρῶτον ἐκτριζομέντῃ κορ- μόν, ἐξερριζώσαν ἄλλον. Ἐως τὴν ὄ- ϶ραν τοῦ προγεύματος, εἶχαν ξεριζώσῃ τρεῖς.

— Λαιμπρά, Ἄλεξανδρε Ἄλεξανδρό- βιτς! ἔλεγεν ὁ Πάρφιν Σίλιτς περιχα- ϶ρῆς. Εἴμαι καλὸ εὐχαριστήμενος ἀπὸ

μακρὰν εἰργάζωτο ἀκόμη. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὄλοι συνηρωσθήσαν ὀλόγυρα εἰς τὰ καζάνια. Ἐπάνω εἰς τοὺς κορμούς, ποῦ δὲν εἶχαν ξεριζωθῆ ἀκόμη, ἐτοπο- θέτησαν σανίδας, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς σα- νίδας τὰ πιάτα μὲ τὴν λαχανόσουπῶν.

— Μᾶς συμπάθατε, παιδιὰ, ἂν λείπη καὶ τίποτα! ἔλεγεν ὁ ἰδιοκτήτης. — Ὅλα λαίμπρα, εἴμεθα πολὺ εὐχαρι- στημένοι, ἀπαντοῦσεν ὁ Πάρφιν. — Ἐνα ποτηράκι, ἀδελφία. . . Στὴν ὕγειά σας, καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν καλὴ σας βοήθεια. Ὁ ἰδιοκτήτης ἐμοίραζε κρασίῃ καὶ ἐχαιρετοῦσεν ὄλους βοοὶ εἶχαν ἐργασθῆ εἰς τὸ κτήμᾶ του.

ἘΨαν καὶ οἱ δύο συγκινημένοι... (Σελ. 165, στ. α΄.)

πνοῦ Βλάσιν—τὸ Ζυζάνιον Πατρῶν μετὰ τὸ Μελαγχρονὸν Ἑλληνοπούλο, Σανθὴν Μουσιμὴ καὶ Ἀφροίαν Κύμα—τὸ Ἀραχχόντιον Βουνοὺ μετὰ τὸ Σανθὸ Ἑγγλεόπουλο—τὸ Γλυκοχάραγμα μετὰ τὴν Ἀθάνατον Ἑλλάδα—ἡ Αἰγυπτία Βασιλοῦσας μετὰ τὴν Δεκαοκταεταῖδα Ὀνειροπόλον, Ἐρνιάνην καὶ Σανθὸ Ἑλληνοπούλο—ἡ Ἰδανικότης μετὰ τὴν Αἰγυπτίαν Βασιλοῦσιν, Ἐθνικὴν Ἐκδόμωσιν καὶ Πίστην-Πατριδα—ὁ Χριστὸς Ζιμὴν μετὰ τὴν Πέτραν τοῦ Ὀμήρου καὶ Ναυαρχον τῆς Σαλαμίνας—ἡ Μοῦσιν μετὰ τὴν Δικηφόρον τῶν Σπυροφωτῶν, Ἄγγελον τῆς Ἑλπίδος τοῦ Ἀγριοβιόλετταν—ἡ Μιμῶσα μετὰ τὸ Χιόνι τοῦ Ταβύτου—ὁ Κήρυξ τοῦ Διαιτοῦ μετὰ τὴν Κάσμεν, Ἀθάνατον Ἑλλάδα καὶ Ἄγγελον τῆς Ἑλπίδος—ὁ Μέγας Ἡρακλῆς μετὰ τὸ Τραγοῦδι τοῦ Δάσους, Νηρηίδα τοῦ Διαιτοῦ καὶ Καθροεικίαν τῆς Μαριμῆς—τὸ Πενκοστόλιον Νηοὶ μετὰ τὸ Μενεξεδόνη Μπουκτακί καὶ Ἐνδοξον Ὑδραν—ὁ Ἐλπιδοφόρος μετὰ τὸν Ἀμίκαν Βάριαν, Ἐθνικὸν Ὑμνον καὶ Ἀγκυραν τῆς Σωτηρίας—ὁ Μάγνος Ἀδελφίος μετὰ τὴν Ἀποψιν τοῦ Βοσπόρου—ἡ Χρυσὴ Καρδία μετὰ τὸ Ἐρωσις ἢ Θάνατος, Ποιμενίδα τῆς Ἰδης καὶ Συριανῆν Σανθόβλαν—ἡ Ἐγγὴ τῆς Μάγνας μετὰ τὴν Φαρασίαν Ἐσπεραγίτιαν, Μελαγχρονὴν Χιότιον καὶ Ἀνθος τῆς Χιῶν—ἡ Δεκαοκταεταῖς Ὀνειροπόλος μετὰ τὸν Χριστιανὸν Διαιτὸν καὶ τὴν Φράκτις τ' Ἀγριοβιόλετταν—ὁ Διαβόλακος τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ τὴν Ἀνθοσιόλιον Χιόν, Ἀνθος τῆς Αἰγύπτου καὶ Ζυζάνιον Καίρον—ἡ Πατριωτιστικὴ Πυροδόσσιονα μετὰ τὸν Ριολέττον, Ψιθυρον τῆς Ἀίρας καὶ Ζαπανθῶ Μπουκαρίν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Καρδιάς (πάντοτε ἡ Κάκια μου λέγει τὰ χαριετισματὰ σου ἀπὸ τὸ Σχολεῖον καὶ, ἢ περὶ ἧς ἐρωτῆς ἔχει ψευδώνυμον) Πενκοστόλιον Νηοὶ (ἐπὶ τετράδια σου ἔστειλα φαίνεται ὁμοίως ὅτι εἰς τὸ ταχυδρομεῖόν σας ὑπάρχουν ὁμοιοὶ τῆς κοινοκτιμεσῶν... σ' εὐχαριστῶ γὰρ τὰ γλυκὰ λογάκια) Α. Χ. (ὠραῖον τὸ ποτήριάκι σου· λυποῦμαι πολὺ ποῦ δὲν εἴμπορῶ νὰ σοῦ ἀπαντῶ χωρὶς ψευδώνυμον) Ἑλληνοπούλο Ἀλεξανδρεία (ἀρῶνα ἐορτάσατε τὴν 25 Μαρτίου τὰ παιδικὰ Πνεύματα γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου) Φαντῶ-Χανόνιν (ἔστειλα) Νικ. Η. Σ. (εὐχαριστῶ πολὺ δ' ὅσα γράφεις· ἄλλος ὁ προσομιλῶν τῶν περιδοκῶν αὐτῶν ποῦ λέγεις, καὶ ἄλλος ὁ ἰδικός μας· ἐκεῖνα εἴμπορῶ καὶ νὰ βλάπτουν τὴν νεολαίαν, ἐνθ' ἡ Διάπλασις τὴν ὠφελεῖ· αὐτὴ εἶνε ἡ μεγάλη διαφορὰ, καὶ ὅχι ἡ συνδρομὴ καὶ αἱ σελίδες.) Ἀραχχόντιον Ἑλλάδα (ὅστε ὁ ἕνας ὅστε ὁ ἄλλος ἀνταλλάσσουν πλέον) Ὑπὸρ Ἐλευθερίας (L. F. H.) τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ ποῦ ἐνεκρίθη εἰς τὸ 9ον φύλλον πῶς δὲν τὸ εἶδες;) Χρυσὴν Καρδίαν (ἔστειλα· ἔρχομαι εἰς τὸν Γεώργιον περαστικὰ καὶ εἰς σὲ λαμπρὰς ἐξετάσεις) Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας (προσπάθησε λοιπόν, σὲ περιμένω) Ἑλληνοπούλο Φιλότιμο (καὶ τοῦ χρόνου!) Ὀνειρον τῆς Κόπρου (ἔστειλα) Πατριωτιστικὴν Πυροδόσσιονα (δὲν εἶνε τίποτε σπουδαῖον μὴ ἔγραψεν διὰ κάποιαν ἐλογιστὴν διαδῆλων, μετὰ τὰ κατολέματα τοῦ Δημοψηφισματος) Μεροβόλον Χαρομῆν (ὠραῖον) ἔχεις, βλέπω, καὶ τυπωμένα ἐπισκεπτήρια μετὰ τὸ ψευδώνυμον σου) Ἀσπασίαν Β. (καλὸν ὅα ἦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔλαθα τὸ γράμμα σου ἀργά διὰ νὰ γράψω ἔπειτα νὰ τὸ ξέρω πολὺ ἐνωρίτερα) Ριζοσπάστην (εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ προκηρυχθῆ Διαγωνισμὸς Ἀσκήσεων ὡστε ἐτοιμασθῶ) Ναυαρχον τῆς Σαλαμίνας (ὁ κ. Πατρ. δὲν ἔστειλε ἀκόμη νὰ ἐγγραφῆ) Ἰδανικότης, κτλ. κτλ. Εἰς δὲς ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Ἀπριλίον, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δίδον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνιστέων ποιημάτων ἐν τῷ Γεωργίῳ μας εἰς φακέλλου, ὃν ἐπιστολὴ περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.)

Αἱ λύσεις δεκταὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 29 Ἀπριλίου ἐν τῶν Ἑσπεριῶν μέχρι τῆς 9 Μαΐου ἐν τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 23 Μαΐου.

196. Ἀεζιγοφωρος. Μι' ἀντωνυμία... φάλακρῃ, ἐπέθησε μαλλιά Καὶ μὴ περοῦν' ἀγόρασε καὶ ἐτῆ σιγῆ τῆ

Καὶ ὄλεσ' ἀναστατώθηκαν, ὁ κόσμος κίσεισ' Καὶ δὸς του ξενυχτίματά, κούβεντες καί... Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ριολέττου

197. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον. 1.—Κράτος τῆς Ἀφρικῆς. 2.—Βιοταχία. 3.—Ἀρχαῖος βασιλεὺς. Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀριστοκράτου

198. Διπλῆ Μεσοστιχίς. Ἐκ τῶν μεσαιῶν γραμμάτων τῶν ζητούμενων λέξεων, τὰ μὲν πρῶτα κατὰ σειράν ἀποτελοῦν ὄνομα τοῦ Αἰγίου, τὰ δὲ δεύτερα ὀνόματα: 1, Πνεῦμα. 2, Πατρὸν πνευματώδες. 3, Κριτὴς τοῦ Ἄδου. 4, Ἀρχαῖα πόλις. 5, Πρωτοπικὸν τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ζουρλουμανδῶ

199. Φωνηγετολόγιον. κες-φλς-κς-φμβλς Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

200. Γεῖφος. Μ 1907, 1908 αἰώνος Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Γενναίου Ποντικῶ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 10 83. Ναμιν (Νῶε, μῆν).—84. Λαιμός-Λάμιος.—85. Σῦζον.

86. ΑΣΤΑΣΙΑ ΣΙΓΙΝ ΤΙΜΟΡΙΑ ΑΩΙΚ ΣΥΡΙΤΟ ΓΙΤΧ ΑΝΑΚΩΧΗ 87. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (στάτης, δασίς, Κράτος, ροιὰ, ἄριστος, Τέκτιος, Ἡρα.)—88. Τῆ ἀνταλλαγὴ διὰ τῆς λέξεως ΚΙΣ: κισσός, Κισσός, κισσός, κισσός, Κισσός, Χαλκίς.— 93. ΑΙΣΩΠΟΣ-ΑΖΑΡΙΑΣ (Ἄρης, Ἰζήμα, Στάβλος, Ἄκουρῶν, Παλαστίνη, Οἰνόμαχος, Σωγροσ.)—94. Ἦλας κ' ἄλλος ἀπ' τὴν Κῶ—καὶ γυροῦσε μερικῶ.—95. Ἦσυχος συνείδησις μέγα εὐτόχημα (Ἔις ἰ γος - σὺν ἰ δις εἰς μέγα εὐ - τόχη μ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀνταλλάσσω ταχυδρ. δελετήρια πανταχόθεν. Διεθνήσις: Πυροδόσσιον Ἑλπίδα, Ἐρημερὶς Ἄ'Ηλιος, Σῦρον. (H, 208)

Ἐδουὸ Πλάτανη! Ἡ ἡγεμονία μὰς ἐδῶ δὲν παράγει Ἑβραίους!.. Τὸ νησί σας μεταδίδοι ψῶρον!...—Ἰδανικότης. (H, 208)

Συνεστήθη σὺλλογος ἐν Ἱερουσαλῶμοις Ἄ'Αγία Σιών. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι πανταχόθεν. Ἀπάντησις διὰ Μικρᾶς Ἀγγελίας. (H, 209)

Ἐρχομαι Δουκίσση, Πυρολαμπιδί, Καλλιμαρτίου καλόν Πίτχα. Παρκαλιεῖται. Πυρολαμπίς ἴνα δηλώσῃ, ἂν εὐαρεστήται, τὸ νέον τῆς ψευδώνυμον.—Μάγμερο Ἀγριοβιόλε.

Κηροὶ τοῦ Αἰαλοῦ! Θαυμάσιο πάτιναγες! Ἐ! Τὲς χαριτωμένους τοῦμας διεδέχθη ἀπότομον σχίσικον πανταλοῦσ! Τρίγωνον ἰσοσκελές! Καρφίτσισμα! Ὅποια ὑποδοχ... Φίλ μπεῖς! Καὶ σὺ, Ἀγγὴ ἐν Ζῶφω, οὐδὲν ἀποτελέσμα. Λευκοφόρος ἀπίεδρα! Περιμένε ἐπιστροφὴν Johnson!—Τόρος, Σπηγνευμένο Ἑλληνοπούλο. (H, 210)

Κλήρωσις πρῶτου λαγεῖου Ἑραίας Χιῶν Ἐκέρδισαν οἱ ἀριθμοὶ 61-33-91-18-9.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ὁ Διεθνήσις τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς κ. Κ. Παναγιωτόπουλος, εἰς συνεργασίαν πολλῶν ἄλλων ἐιδικῶν, ἐκδίδοι περιοδικὸν μηνιαῖον, πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. Συνδρομὴ ἑτησία δραχμῆς 5.—Οἱ θέλοντες νὰ ἐγγράψωσι συνδρομητὰ εἰς δηλώσωσιν εἰς τὸν ἐκδότην δι' ἐπιστολικὸν δελταρίον. (H, 213)

Ἡ περιγραφή νῆση ἢ τρίτον ἦδη ἠράμει ἐν τῷ Δημοψηφισματι, ἐδικαίωσε πληρέστατα τὰς πρό αὐτοῦ ἡμετέρας διακηρύξεις. Ἰνα δὲ μὴ τις, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὑπολάβῃ ὅτι αὐτὰ δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι καραίας, δηλοῦμεν ὅτι τοῦτο εἶνε φαινομενικὸν μόνον, προσλήθοντες εἰς τὴν στάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους, προσχωρήσαντος τῆν τελευταίαν στιγμὴν μετὰ ὀδοδοκῶντα ψηφοφόρον φίλων του τοῖς ἀντιπάλους, καὶ τῆς μετ' αὐτῶν συμπτῆσεως τοῦ Ζήτου ἢ Ἑλλάδος, ἐκθέσαντος αὐτοῦ κόμμα εἰς... πλειοψηφίαν δημοκρασίαν καὶ καταναρμόσσαντος αὐτὸ εἰς ἄλλους τῶν συμμάχων του, τῷ Ὀνειροπόλῳ τῆς Δόξης, μόνῳ καταλθόντι μέχρι τοιαύτης ἐξουσιαστικῆς δημοκρασίας, λόγῳ τῆς ἀδυναμίας του. Τὴν ἀδιαφιλονικητον ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω μαρτυροῦσιν ἡ μεγάλη διαφορὰ τῶν ψήφων Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης καὶ Ζήτου ἢ Ἑλλάς, ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων συμμάχων του, καὶ ἡ ἀπουσία τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους, καταναρμόσσαντος ὡς εἰκόσ, ὑπ' ἡμῶν, ἔτι διὰ τῆς πρόσληψης τῆν τελευταίαν στιγμὴν, τοῦ εἰς Φράκτις τ' Ἀγριοβιόλου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους. Διαβιβαζόμενον ὅσα ὄψεσ μετ' ἔλθον τὸν τοιοῦτον καθ' ἡμῶν συνιστάσιμον ἐχθρῶν καὶ φίλων, τοῦ θεαματικῶς δι' ἡμᾶς ἀποταλέματος, ἂς κρίνῃ ἦδη πᾶς τις ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς περὶ τῆς δυναμείας καὶ τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους ἐλλειψείας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ «Πανελληνίου (!) Ὑπερπατριδικῶ Συνδασμοῦ» καὶ τοῦ γρωστῆς ἰαχῶς (!!!) «Περιστικῶ Ἰαπωνικῶ(!!) κόμματος».—Ἐμείνουμεν νὰ χαίρομεν ἡμεῖς ἐνδοιαστικῶς τὴν κατ' ὄνομα καθολικὴν ἡμῶν νίκη, νὰ συγχαροῦμεν ἔγκραδίως ἐπὶ ταύτῃ τοὺς ἐπιτυχόντας ἐπὶ ἡμετέρας φίλους καὶ νὰ ἐχαριστήσωμεν θερμῶτα πάντας τοὺς ὑποστηρίξαντας ἡμετέρον συνδασμόν, συγχαροῦντας τοὺς ἀντιπάλους... τῆν εἰς ὕψους παραμυθίαν ἐπὶ τῆς τραγικῆς ἀποτυχίας τῶν ὀνειρῶν των, τῆ δὲ Ὀνειροπόλου, ἰδιαίτερος, μείζονα ἐπιτυχίαν ἐν μέλλοντι Δημοψηφισματι. Ζήσθε, μαῦρε μου...

ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΒΛΕΥΘΕΡΙΑΣ καὶ Σία

Κατασυγκλητικῶς ἀπὸ καταληκτικῆς ἀποτυχίας Δημοψηφισματος εὐχαριστῶ ὄλους ψηφισαντάς με. Ἰδιαίτερος Διοπροσφόρον καὶ Ἠρώ τῆς Καρδίας.—Διπλωμάτης. (H, 215)